

KONCEPCJA WYCHOWAWCZA
SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 112 PRZYMIERZA RODZIN
im. JANA PAŁA II

U podstaw każdego systemu wychowania leżą pewne podstawowe stwierdzenia dotyczące człowieka i świata w którym żyje. którym żyje. Tworząc koncepcję wychowawczą Szkoły pragniemy oprzeć się na tych stwierdzeniach, które wynikają z przyjętej przez nas chrześcijańskiej koncepcji wychowania oraz wieloletniego doświadczenia programu wychowawczego grup Przymierza Rodzin. Myśląc o wychowaniu odwołujemy się do następujących założeń:

1. Człowiek jest Osobą, to znaczy Tajemnicą, nie dającą się zdefiniować i sklasyfikować, której nie daje się sprowadzić do cech jej osobowości i Przymiotów uposażenia. Człowiek jest osobą, to znaczy naturą zindywidualizowaną. Nie ma dwóch identycznych jednostek ludzkich, a więc nie może być dwóch identycznych ludzkich dróg do zbawienia.
2. Człowiek jest wartością i wartość ta nie jest w żadnym stopniu uzależniona od punktu, w którym się znalazł w swoim rozwoju zarówno intelektualnym, fizycznym jak i moralnym. Wynika to z samego faktu bycia Człowiekiem. Samo bowiem istnienie jest wartością i jako takie wzywa do przeżywania swojego życia według tego, co Człowiek odkrywa jako prawdę.
3. Człowiek jest istotą wolną. Tylko ten czyn jest czynem w pełni ludzkim, który wynika z wolności człowieka i tylko za taki czyn człowiek w pełni ponosi odpowiedzialność.
4. Wartości etyczne i religijne istnieją w świecie obiektywnie i istnieje ich obiektywna hierarchia, według której każdy człowiek powinien decydować o sobie, jeśli chce być człowiekiem dobrym moralnie i religijnym, to znaczy w pełni realizować swoje człowieczeństwo. Człowiek „spełnia się” i „realizuje swoje powołanie” w świecie, kiedy zaspakajając swoje potrzeby (realizując wartości witalne i zmysłowe) na ile to konieczne by istnieć, oddaje się przede wszystkim w służbę wartościom wykraczającym poza jego potrzeby, dostrzeżonym w świecie, takim jak miłość, prawda, sprawiedliwość, piękno...
5. Ponadto, a może przede wszystkim człowiek dąży do tego, co odkrywa jako dobro moralne. Na drodze do odkrycia tej wartości i w służeniu jej człowiek może popełnić błędy wynikające z zagubienia, braku rozeznania we własnych motywacjach, nie widzeniu rzeczywistych konsekwencji podejmowanych przez siebie działań, braku dojrzałości. W myśleniu o wychowaniu wykluczamy jednak istnienie złej woli w człowieku.

W świetle w/w stwierdzeń celem wychowania jest doprowadzenie człowieka do odkrycia wartości Osoby oraz osiągnięcie zdolności wyboru własnej drogi życiowej zgodnie z odkrytymi wartościami. Człowiek, który nie będzie zatroskany o potwierdzenie własnej wartości, tylko będzie szukać możliwości działania na rzecz dostrzeganego w świecie dobra będzie dobrym Chrześcijaninem i dobrym obywatelem, co jest podstawowym celem wychowania przyjętym przez Przymierze Rodzin.

Tak rozumiany cel wychowania można osiągnąć w atmosferze wzajemnego szacunku osób, która towarzyszy kontaktom wychowawca-wychowanek. Dlatego najważniejszą rolę w procesie wychowania w szkole odgrywa osoba nauczyciela – jego rozeznanie w wartościach i ustosunkowanie się do siebie samego jako osoby i do innych ludzi jako osób. W szkole muszą pracować osoby, które poza wiedzą dydaktyczną, stale pracują nad pogłębieniem swojej samowiedzy (by móc pomagać wychowankom w pogłębianiu ich samowiedzy) i nad uporządkowaniem własnej wiedzy o wartościach (by móc pomagać wychowankom w porządkowaniu ich wiedzy o wartościach).

Drugim istotnym elementem programu wychowawczego w szkole jest próba takiego zorganizowania społeczności szkolnej, aby każdy poczuł się istotą równoważną z innymi uczestnikami, niezależnie od różnic w wieku, wiedzy, zdolnościach, a także powikłania wewnętrznego. Jednym z koniecznych kroków w organizowaniu życia szkoły, aby spełniła ona ten wymóg, jest ustalenie praw rządzących jej wewnętrznym życiem. Prawo to powinno powstać możliwie przy udziale wszystkich członków grupy, na miarę ich dojrzałości, aby wszyscy mogli zauważyć, że istnieje taka sfera życia klasy, która dlatego, że nie jest zauważana i szanowana, musi być dodatkowo chroniona przez prawo (może to dotyczyć przeżywania, wyśmiewania, przemocy w grupie, ściągania, skarżenia, poszanowania własności, tajemnic itd.). Wprowadzając prawo w życie klasy, zdajemy sobie sprawę, że nie doprowadzi ono do rzeczywistego poszanowania godności osób w grupie. Prawo samo z siebie nigdy nie prowadzi do przeżycia wzajemnego szacunku, ale może wskazywać na miejsca, w których istnieją wartości nie realizowane w danej grupie. Konieczny i ciągle ponawiany dialog z klasą na ten temat jest jedną z form porządkowania świata wartości dzieci Ponadto wprowadzenie elementów dialogu w grupie, mówienia o sprawach istotnych dla jej członków, dzielenia się na forum klasy własnymi przeżyciami jest elementem przygotowania dzieci do uczestnictwa w spotkaniach dzielenia bardzo ważnego elementu życia wspólnotowego, także w starszych grupach Przymierza Rodzin.

Dlatego tak duży nacisk kładziemy na dobry kontakt między nauczycielem a uczniem, który w grupach Przymierza Rodzin opisywany jest w kategoriach rodzinnych, przez co rozumiemy otwartość na problemy i potrzeby każdego ucznia, zatroskanie nauczyciela o jego rozwój nie tylko intelektualny, a także organizowanie spotkań pozalekcyjnych, opiekę starszych uczniów nad młodszymi.

Wychodząc z założenia, że wartości istnieją w świecie obiektywnie, ale że można do nich dotrzeć jedynie przez osobiste doświadczenie, ważnym elementem pracy wychowawczej szkoły jest tworzenie takich sytuacji, w których możliwe będzie zetknięciem się z realnym życiem toczącym się poza szkołą. Dlatego pragniemy przekazywać uczniom jak największą ilość umiejętności praktycznych, które będą pomagać w lepszym rozumieniu otaczającego ich świata i wyzwalać z lęku przed nim. Stąd duża ilość wspólnych wyjść, wyjazdów, wycieczek, podczas których uczniowie będą współuczestniczyć w ich przygotowywaniu, uczyć się radzenia sobie w sytuacjach trudnych, a także zdobywając umiejętności przygotowywania posiłków, robienia zakupów, orientacji w terenie, czytania mapy, rozpalania ogniska itp.

Bardzo istotną z punktu widzenia wychowania chrześcijańskiego ideę służby na rzecz innych szkoła będzie starała się realizować poprzez uwrażliwianie dzieci na potrzeby innych ludzi, nie uciekając od poruszania tematów związanych np. z biedą, organizując wspólne działania na rzecz najbliższego otoczenia, na rzecz mieszkańców Ursynowa, innych szkół, szpitali, a także np. przez pracę społeczną na rzecz gospodarzy podczas wspólnych wyjazdów.

Program wychowawczy ma także wpływ na sposób przekazywania treści dydaktycznych.. Pragniemy, aby szkoła przekazywała rzetelną wiedzę o świecie i głównych jej zastosowaniach, tak aby wychowankowie w przyszłości mogli świadomie wybierać dalszą drogę życiową, zgodnie z odkrytymi zdolnościami i rozbudzonymi zainteresowaniami. Realizując minimum programowe obowiązujące szkoły państwowe kładziemy nacisk na przekazywanie wiedzy dotyczącej historii i dziedzictwa kulturowego naszego narodu, uważamy bowiem, że bez rzetelnej wiedzy na ten temat bardzo trudno mówić o patriotyzmie oraz o kształtowaniu postaw obywatelskich.

Pragniemy, aby w miarę możliwości godzić ze sobą obowiązek realizacji programu nauczania z wykorzystaniem spontanicznego pragnienia zdobywania wiedzy jaka jest w uczniach. Bardzo ważne jest w pracy nauczyciela, aby zawsze bardzo jasno wyjaśniał potrzebę i sens zapoznania się z prezentowanym fragmentem wiedzy i wskazywało na jej możliwe zastosowania. Bardzo trudno dziecku zrozumieć potrzebę znajomości np. tabliczki mnożenia, dopóki nie ukážemy mu, że ogromna ilość działań matematycznych potrzebnych w Życiu, opiera się na niej. Za bardzo istotne uważamy też przekazanie dzieciom naszego głębokiego przekonania, że głównym motywem zdobywania wiedzy jest chęć poszukiwania prawdy i rozwijanie własnych możliwości i zdolności, a nie przewyższenie w sukcesach innych uczniów czy też zdobycie jak najlepszego stopnia. Pragniemy również, aby w miarę możliwości ocena była obiektywną informacją o poziomie przyswojonej wiedzy, która umożliwi dziecku i rodzicom zorientowanie się w predyspozycjach dziecka, a nie pełni jedynie funkcję motywującą bądź sposób zaspakajania ambicji dzieci lub ich rodziców. Za bardzo ważne uważamy też przekazywanie rodzicom, np. w formie oceny opisowej, wszelkich spostrzeżeń dotyczących dzieci, zarówno dzieląc się dostrzeganymi w nich zdolnościami

i sukcesami, jak i sytuacjami które [postrzegamy jako niepokojące. Wychodzimy bowiem z założenia że z troską o rozwój dziecka, jakie nauczyciel powinien dzielić z jego rodzicami, zakłada konieczność prawdziwego przepływu informacji, niezależnie czy rodzą one radość czy zaniepokojenie.

Pisząc o programie wychowawczym szkoły pragniemy podkreślić ogromną rolę jaką przypisujemy wychowaniu religijnemu, lekcjom religii, a także wspólnym dla całej szkoły sprawowaniu Eucharystii, Rekolekcjom. Pragniemy aby wychowanie religijne w szkole obejmowało nie tylko przekazywanie wiedzy o Piśmie Świętym i Prawdach Wiary, ale także uczyło dzieci dostrzegać obecność Boga w ich życiu, w otaczającym świecie, a także poszukiwania Prawdy, zgodnie z nakazem Ewangelicznym: szukajcie Prawdy, a ona Was wyzwoli.

Ostatnia, ale wcale nie najmniej ważną kwestią związaną ściśle z programem wychowawczym szkoły jest wynikająca z podstawowych założeń Przymierza Rodzin idea tworzenia wspólnot z rodzin, mających dzieci w podobnym wieku, wspólnot w których dorośli mogliby się wzajemnie wspierać w problemach jakie mają w codziennym życiu, jednocześnie pogłębiając swoją wiarę i coraz bardziej oglądać swoje życie – rodzinne i zawodowe - w świetle Ewangelii, a dzieci tworzyć grupy w których bezpiecznie spędzając czas, będą wzrastać w miłości, uczyć się samodzielności, odpowiedzialności i otwartości na potrzeby innych i obecność Boga w ich życiu. Jednak tworzenie grup Przymierza Rodzin wymaga zaangażowania samych rodziców, a także pomocy ze strony Przymierza Rodzin.

Zatwierdzono do realizacji uchwała Rady Pedagogicznej z dn. 26 sierpnia 2002